

- 5) A 93/13 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (1) bekezdését, valamint a tényleges érvényesülés elvét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy a szerződési feltétel tisztességtelen jelleg miatti semmisségének megállapítását követően a fogyasztót kötelezzék az eljárási költségek egy részének viselésére a jogalap nélkül kifizetett, számára visszatérítendő összegek mértékétől függően, mivel az ilyen szabályozás olyan jelentős akadályt jelent, amely visszatarthatja a fogyasztót a 93/13 irányelvben biztosított, a szerződési feltételek esetlegesen tisztességtelen jellegének hatékony bírósági felülvizsgálatához való jog gyakorlásától.

(¹) HL C 246., 2019.7.22.

A Bíróság (első tanács) 2020. július 16-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – JE kontra KF

(C-249/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – 1259/2010/EU rendelet – A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés – Egységes szabályok – 10. cikk – Az eljáró bíróság országa szerinti jog alkalmazása)

(2020/C 297/20)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul București

Az alapeljárás felei

Felperes: JE

Alperes: KF

Rendelkező rész

A házasság felbontására és a különválásra alkalmazandó jog területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló, 2010. december 20-i 1259/2010/EU tanácsi rendelet 10. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az „[a] mennyiben az 5. vagy a 8. cikk szerint alkalmazandó jog nem rendelkezik a házasság felbontásáról” fordulat kizárólag azokra a helyzetekre vonatkozik, amelyekben az alkalmazandó külföldi jog a házasság felbontásáról egyáltalán nem rendelkezik.

(¹) HL C 206., 2019.6.17.

A Bíróság (kilencedik tanács) 2020. július 16-i ítélete (a Tribunal da Relação de Guimarães [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MH, NI kontra OJ, Novo Banco SA

(C-253/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Fizetéseképtelenségi eljárás – (EU) 2015/848 rendelet – 3. cikk – Joghatóság – Az adós fő érdekeltségeinek a központja – Önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemély – Azon megdönthető vélelem, amely szerint e személy fő érdekeltségei központjának a szokásos tartózkodási helyét kell tekinteni – A vélelem megdöntése – Olyan helyzet, amelyben az adós egyetlen ingatlanvagyonát a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamon kívül fekszik)

(2020/C 297/21)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal da Relação de Guimarães

Az alapeljárás felei

Felperesek: MH, NI

Alperesek: OJ, Novo Banco SA

Rendelkező rész

A fizetési képtelenségi eljárásról szóló, 2015. május 20-i (EU) 2015/848 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének első és negyedik albekezdését akként kell értelmezni, hogy a fizetési képtelenségi eljárás megindításával kapcsolatos joghatóság meghatározása érdekében általuk felállított azon vélelem, amely szerint az önálló üzleti vagy szakmai tevékenységet nem végző magánszemély fő érdekeltiségei központjának a szokásos tartózkodási helyét kell tekinteni, nem dől meg önmagában azon tény alapján, hogy e személy egyetlen ingatlanvagyonosa a szokásos tartózkodási hely szerinti tagállamon kívül fekszik.

(¹) HL C 206., 2019.6.17.

A Bíróság (hatodik tanács) 2020. július 16-i ítélete (a Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – WWF Italia o.n.l.u.s., és társai kontra Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(C-411/19. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal – Környezet – 92/43/EGK irányelv – 6. cikk – A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelme – Különleges természetmegőrzési területek – Útszakasz építése – E projekt érintett különleges természetmegőrzési területre gyakorolt hatásainak vizsgálata – Engedélyezés – Nyomós közérdeken alapuló kényszerítő okok)

(2020/C 297/22)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Az alapeljárás felei

Felperesek: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC és társai

Alperesek: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Rendelkező rész

- 1) A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely nyomós közérdeken alapuló kényszerítő okokból lehetővé teszi az olyan terv vagy projekt engedélyezésére vonatkozó eljárás lefolytatását, amelynek a valamely különleges természetmegőrzési területre gyakorolt hatásai nem enyhíthetők, és amely tekintetében az illetékes hatóság már negatív véleményt adott, kivéve ha létezik olyan alternatív megoldás, amely kisebb hátrányokkal jár az érintett terület épségére nézve, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 2) Amennyiben egy terv vagy projekt valamely különleges természetmegőrzési területre gyakorolt hatásainak a 92/43 irányelv 6. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában végzett vizsgálata kedvezőtlen eredményre vezetett, és az érintett tagállam, e cikk (4) bekezdésének alapján, mindazonáltal úgy döntött, hogy e tervet vagy projektet nyomós közérdeken alapuló kényszerítő okokból megvalósítja, ezen irányelv 6. cikkét akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi, hogy e tervet vagy projektet, annak e cikk (3) bekezdése szerinti, kedvezőtlen eredményre vezető vizsgálatát követően és az e cikk (4) bekezdése szerinti végleges elfogadását megelőzően kiegészítsék az e területre gyakorolt hatások enyhítését célzó intézkedésekkel, és hogy hatásvizsgálatot folytassanak. Ezzel szemben a 92/43 irányelv 6. cikkével ugyanebben az esetben nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a kiegyenlítő intézkedéseknek az ugyanezen határozat keretében való meghatározását, feltéve hogy az ezen irányelv 6. cikke (4) bekezdése alkalmazásának egyéb feltételei teljesülnek.